

Balfour – grønt lys for en palestinsk katastrofe

Balfour-erklæringen er et lite brev som har fått store konsekvenser for mange mennesker. Jøder ble lovet et nasjonalt hjemland, og palestinerne som bebodde det lovede landet har betalt prisen.

Tekst: Kathrine Jensen, leder i Palestinakomiteen i Norge

For hundre år siden var Storbritannia episenteret for europeisk kolonialisme og briterenes utenriksminister Arthur Balfour, fulgte opp britisk koloniseringsstradisjon med å love bort andres land og liv i egeninteressens hensikt.

Kathrine Jensen, leder i Palestinakomiteen i Norge

2. november 1917 herjet 1. verdenskrig på tredje året. Utfallet av krigen balanserte på en knivsegg og stormaktene kjøpslo med hverandre om landegrensener i Midtøsten. Orientalisme preget holdningene til Østen, antisemittismen blomstret i Europa og mennesker ble redusert til brikker på stormaktenes spillebrett.

Ved å love bort Palestina til sionistene ønsket britene å få kontroll med strategiske områder i Midtøsten og samtidig sørge for at jøder ikke banka på briterenes dør.

Storbritannias statsminister Theresa May har sagt at hun vil feire hundreårsmarkeringen av Balfour-erklæringen med stolthet.

At sionister i Israel feirer er forståelig. For dem er Balfour-erklæringen en av grunnsteinene i koloniseringen av Palestina, og deres mål om et Stor-Israel er langt på vei oppnådd. Da det er langt mindre forståelig at britene ser noen grunn til feiring. De burde kanskje heller benytte anledningen til å peke på de delene av erklæringen som ikke har blitt fulgt opp og respektert.

Balfour skrev at det måtte være helt klart at ingenting skulle gjøres som ville være til skade for de sivile og religiøse rettighetene til det eksisterende ikke-jødiske samfunn i Palestina.

Arthur Balfour.
Foto: Wikipedia

Denne delen av erklæringen var ikke sionistene så veldig fornøyd med for 100 år siden, og de har for ettertiden valgt å ignorere det fullstendig. Forståelig nok, da rettigheter for palestinerne står i veien for sionistenes koloniseringsprosjekt.

Da er det igjen langt mindre forståelig at britene, og det internasjonale samfunnet for øvrig, lar sionistene slippe unna med etnisk rensing, okkupasjon og apartheid som i aller høyeste grad er til skade for de sivile og religiøse rettighetene til det eksisterende ikke-jødiske samfunn i Palestina.

Så hvordan står det til med rettighetene for det ikke-jødiske samfunnet, altså palestinerne, 100 år etter brevet fra Balfour?

Halvparten av den palestinske befolkningen lever som flyktninger etter å ha blitt drevet bort fra sine hjem gjennom de siste 70 årene. Samtidig har mer enn 700 000 israelske bosettere etablert seg på palestinsk land. Til skade for palestinere som fordrives for å gjøre plass til bosetterne og de folkerettsstridige koloniene.

Oktober og november er innhøstingssesongen for oliven. Palestinske bønder som har fått tillatelse fra israelsk militære til å høste oliven på sitt eget land opplever å komme til tomme trær fordi bosettere allerede har vært der og forsynt seg. Gamle trær er ødelagt med kjemikalier og bosettere har tømt kloakk på jorda. Til skade for palestinere som mister livsgrunnlaget sitt.

Mer enn 300 palestinske barn sitter i israelske fengsel, dømt i militære domstoler, og på Gazastripen har en tenåringsjente gjennomlevd fire store angrep fra verdens fjerde største militærmakt. Til skade for en hel generasjon av palestinere som ser håpet om like rettigheter og en rettferdig fred svinne hen.

Det er dette Theresa May med stolthet feirer og det er lite som tyder på at hun vil be palestinerne om unnskyldning for den stadig forverrede krisen som britene har vært med å skape for 12 millioner palestinere.

Foreign Office,

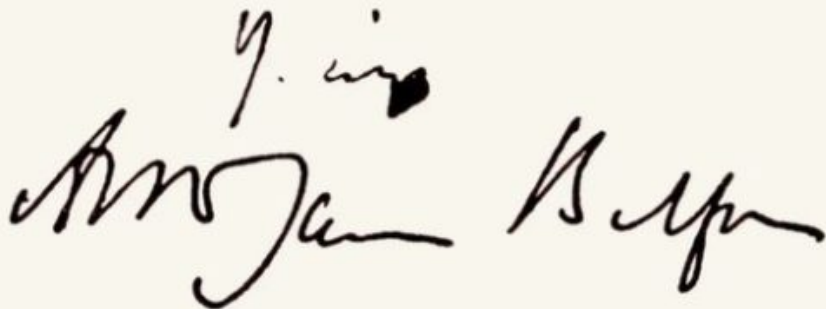
November 2nd, 1917.

Dear Lord Rothschild,

I have much pleasure in conveying to you, on behalf of His Majesty's Government, the following declaration of sympathy with Jewish Zionist aspirations which has been submitted to, and approved by, the Cabinet

"His Majesty's Government view with favour the establishment in Palestine of a national home for the Jewish people, and will use their best endeavours to facilitate the achievement of this object, it being clearly understood that nothing shall be done which may prejudice the civil and religious rights of existing non-Jewish communities in Palestine, or the rights and political status enjoyed by Jews in any other country"

I should be grateful if you would bring this declaration to the knowledge of the Zionist Federation.

A handwritten signature in cursive script, reading "Arthur James Balfour". Above the signature, there is a small handwritten mark that appears to be "Y. in" with a heart symbol.